

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottokról közölt információk tallózása

MÉDIA HÍREK

Nincs mese: meg kell fizetni az embereket

„Az embereket meg kell fizetni, el kell ismerni a munkájukat és egyensúlyt kell teremteni a magánéletük és a munkájuk között” – mondta Baja Sándor, Randstad ügyvezető igazgatója a Világgazdaság „Gazdasági kilátások lehetőségek” című konferenciáján.

Jelenleg 1,3 gyerek van átlagosan a magyar családokban, de 2,2 lenne az ideális – ez azonban csak Franciaországra igaz. Pest megye és Budapest, valamint Debrecen és Hajdú-Bihar lakossága is folyamatosan nő. Csongrádban viszont drámaian csökken a lakosság száma - mondta Baja Sándor, Randstad ügyvezető igazgatója a Világgazdaság „Gazdasági kilátások lehetőségek” című konferenciáján.

A Randstad ügyvezető igazgatója kiemelte: „egyre többen dolgozunk, 4,4 millió foglalkoztatott nagyon szép szám. Ugyanakkor a kormány jól teszi, hogy a 25 év alattiakat, a megváltozott munkaképességűeket és az időseket támogatja, de az adatokat megnézve, azt látjuk, hogy drámaian esik a foglalkoztatottságuk. Oktatásra keveset költünk, az észtek és a szlovénok is kenterbe vernek minket. Nem tudunk olvasni, számolni, kevesen beszélnek idegen nyelveket.” Baja Sándor szerint a magyarok nincsenek felkészülve a digitalizációra, igaz, meglepő módon Japán sem, míg Mexikó és Brazília teljesen fel van rá készülve.

A szakember úgy vélte, hogy a munkaerőpiacon a bérkérdés megkerülhetetlen: „a magyarok 40 százaléka hiszi, hogy 2017-ben fizetésemelést kap, de sokan azért vándorolnak ki, mert nem hisznek abban, hogy béremelést kapnak.” Az ügyvezető igazgató szerint a munkaerő megtartásának 4 titka van: ismerjük el az embereket (nem csak pénzzel), fontos a fejlődés és előrelépés lehetőségének biztosítása, valamint a juttatás, és a munka-magánélet egyensúlya. A Randstad felmérése szerint még mindig a bérkérdés a legfontosabb a munkavállalóknak, ezután következik csak a hosszú távú biztonság, a megfelelő munka-magánélet egyensúlya és a munkahely kellemes légköre.

„Azonban a fluktuációt is bele kell építenünk a gazdasági modellbe” – emelte ki. „A munkavállalóink fele keres munkát és gondolkodik azon, hogy elhagyja jelenlegi munkahelyét. Egyre többen magabiztosak és mernek lépni, a munkavállalók 60 százaléka gondolja úgy, hogy talál bérezésben is megegyező munkahelyet a jelenlegi helyett. Hollandiában például rengetegen dolgoznak részmunkaidőben, hazánkra sajnos ez nem jellemző – pedig óriási igény lenne rá”. Baja kiemelte, ugyanakkor a feketefoglalkoztatás aránya még mindig nagyon magas: véleménye szerint félmillió ember van ebben az országban, aki szürkén vagy feketén dolgozik.

Állami rendezvények akadálymentesítéséről írtak alá megállapodást

Állami rendezvények fizikai és infokommunikációs akadálymentesítéséről írt alá megállapodást a Miniszterelnöki Kabinetiroda, a Honvédelmi Minisztérium (HM) és négy országos fogyatékosügyi érdekképviseleti szervezet.

Nyitrai Zsolt stratégiai társadalmi kapcsolatokért felelős miniszterelnöki megbízott az aláírást követő sajtótájékoztatón elmondta, a megállapodás értelmében ezentúl csak az érintett szervezetek bevonásával, előzetes konzultációt és helyszínbemutatót követően lehet nemzeti ünnepet megszervezni és lebonyolítani. Úgy fogalmazott, a stratégiai megállapodás az esélyegyenlőségről és a “semmit rólunk nélkülünk elvről” szól. Azt célozza, hogy a fogyatékosokkal élők is méltó módon tudjanak részt venni a nemzeti ünnepeken és a kiemelt emlénapokon.

Szabó László, a HM programigazgatója kiemelte, a minisztérium állami rendezvények lebonyolításáért felelős szakterülete elkötelezett a fogyatékosokkal élők társadalmi életben való aktív részvétele mellett. Ezért már az elmúlt években is volt jelnyelvi tolmács az ünnepi rendezvényeken, tavaly augusztus 20-án pedig külön helyszínt biztosítottak a kerekesszékeseknek, ahonnan biztonságban nézhették a tűzijátékot.

Szekeres Pál, a fogyatékos emberek társadalmi integrációjával kapcsolatos feladatok ellátásáért felelős miniszteri biztos arról beszélt, hogy sokszor hiába vannak meg a jogszabályi keretek, a gyakorlatban mégsem működik minden tökéletesen. Ilyenkor finomhangolásra van szükség, ahogy az a megállapodás aláírásával most is történik.

A megállapodást több érdekképviselet támogatja

A megállapodást az érdekképviseletek részéről Kovács Ágnes, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége (MEOSZ) elnöke; Kósa Ádám, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének (Sinosz) elnöke; Nagy Sándor, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének (MVGYOSZ) elnöke és Gyene Piroska, az Értelmi Fogyatékosokkal Élők és Segítőik Országos Érdekvédelmi Szövetségének (ÉFOÉSZ) elnöke írta alá.

A szervezetek képviselői mind örömeiket fejezték ki a megállapodás létrejötté miatt, és azt hangsúlyozták, hogy ez ugyan csak egy kis lépés, apró figyelmesség, de az érintetteknek mégis különösen nagy jelentőséggel bír.

forrás: <http://www.hirado.hu/2017/03/07/allami-rendezvenyek-akadalymentesiteserol-irtak-ala-megallapodast/>

Szövött mesék-kiállítás nyílt a könyvtárban

Szövött mesék címmel kiállítás nyílt a Göllez Viktor Fogyatékos Személyek Nappali Intézmény fiataljainak munkáiból az EKMK Március 15. úti Könyvtárban pénteken.

A kiállítást Dr. Strenner Zoltán önkormányzati képviselő nyitotta meg, aki beszédében elmondta, március 3-án van a veleszületett fogyatékkal élők világnapja, így az időzítés nem is lehetne tökéletesebb a megnyitóra. Mint elmondta, minden ember egy külön világ, egy csoda, és a szövött tárgyakat is csak olyan ember készítheti, aki ugyanúgy sír és érez, mint bárki más. Mert mit is jelent is az, hogy fogyatékos?- tette fel a kérdést, hiszen tökéletes nincs, emlékeztetett beszédében. Egy bizonyos pont után már csak a hit van. A kiállítás címével kapcsolatban megemlítette: ha valaki belül meg tud maradni gyerekeknek, az egy csodálatos dolog. Ő maga még ahhoz a generációhoz tartozott, ahol esténként olvastak mesét a gyerekeknek, mondta el Dr. Strenner Zoltán. Meséket, ahol a Jó és Rossz hadakozik, és a Jó győz. Ami látszik is a kiállításon, tette hozzá. Köszönetet mondott még Krámlí Idának, a Göllesz Viktor Fogyatékos Személyek Nappali Intézmény elnökének a kiállítás létrejöttéért. A megnyitó zárásaként pedig Andrea Bocelli Time To Say Goodbye című száma csendült fel. Ezután az intézmény fiataljai szövésbemutatót tartottak az érdeklődőknek, majd pedig Krámlí Ida mutatta be röviden az intézményt. A kiállítás március 31-ig, a könyvtár nyitvatartási idejében tekinthető meg.

forrás: <https://veol.hu/kultura/szovott-mesek-kiallitas-nyilt-a-konyvtarban-1821693>

Ferencváros hivatalossá tette, hogy a közterületek magánügyben is elfoglalhatják a rokkantak parkolóhelyeit

A neofeudalizmus bástyája lett Ferencváros, ahol a helyhatóság egyenruhásainak különleges előjogai vannak. Ráadásul luxusjogai, hiszen a privát kedvteléseiket intézhetik a jobbágy-választópolgárok kárára.

A dolog úgy derült ki, hogy Anita kiabálásra lett figyelmes a Tompa utcában:

A IX. kerületben a Tompa utca elején a közterület felügyelet kocsija éppen a rokkantaknak fenntartott helyen parkolt. Nem intézkedtek hivatalosan, a sofőr intézte a privát dolgát, a társa várta. Az egyik kép bal szélén álló bottal járó rokkant férfi ordítózására lettem figyelmes, ő is sérelmezte, hogy ott parkolnak és magánügyet intéznek.

Anita ezúttal nem legyintett és ment tovább magában szitkozódva, ahogy az ember ilyenkor szokta, hanem fogta magát, és levelet írt a kerületi közterület-felügyeletnek az ügyben. A válasz, amit mindjárt elolvashatsz, megdöbbentő, két okból is. Egyfelől kerek perccel megírták, hogy a közterületfelügyelet munkatársai akkor is parkolhatnak mozgássérült parkolóban, ha éppen nem büntetnek, hanem magánügyet intéznek. Épp elég ehhez, ha villog a lámpájuk, akkor is, ha nem közfeladatot látnak el. A másik elképesztő elem a levélben, hogy releváns ellenérvek tekintették, hogy a rokkant járókelő, aki kiabált, úgysem akart volna odaparkolni, hiszen gyalog érkezett.

Hmmm. Nagyon örülnék, ha csak egy kicsit is úgy éreznék, hogy nekik nem lehet mindent büntetlenül. Ha te vagy én parkoltunk volna ott, akkor 50 ezres helyszíni bírságot kaptunk volna, szó nélkül.

- kommentálta a válaszlevelet Anita.

De a helyzet az, hogy éppen az derül ki a levélből, hogy nekik bármit lehet büntetlenül.

forrás: <https://444.hu/2017/03/07/ferencvaros-hivatalossa-tette-hogy-a-kozteruletsek-maganugyben-is-elfoglalhatjak-a-rokkantak-parkolohelyeit>

Egy életre szól

Nagy sikert könyvelhetett el egy magyar film. A legrangosabb díjat, az Oscart hozta haza a Mindenki című alkotás, amely egyszerű eszközökkel érte el, hogy világsztár legyen.

Az igaz és őszinte dolgok általában egyszerű köntösben jelennek meg előttünk, és mivel mélyen emberiek, gyakran nem is kell messzire mennünk értük, bárhol szembesülhetünk velük. Megyénkben például az újszilvási református iskola gyermekeinek példája erősíthet meg bennünket az emberi jóságba vetett hitünkben. Ők mozgássérült osztálytársuk kedvéért rendezték be úgy mindennapjaikat, hogy abban ő is a lehető legkisebb erőfeszítéssel tudjon részt venni, semmilyen közös programjukból ne kelljen kimaradnia.

Minden szempontból otthon érezhesse magát közösségükben. Sokan el sem tudják képzelni, mekkora dologról van szó. Sajnos, világunk valójában nem úgy működik, hogy ez természetes legyen számunkra. A gyerekek esetében még többről is van szó, mint hétköznapi megértésről, segítségről. A gyermekkor élményei a felnőttkorra is meghatározóak, így az a lelki kapocs, amely az osztályközösség egyenrangú tagjává teszi hátrányos helyzetű társukat, s egyúttal védelmet is nyújt számára, mindkét fél számára egész életre kiható lelki töltés forrása lehet.

Mi pedig, akik könnyebb helyzetünknek köszönhetően csupán szemlélői vagyunk az ő példájuknak, egyet tehetünk. Elgondolkozunk rajta, és igyekszünk magunk is jobbra válni általa.

forrás: <http://www.szoljon.hu/jasz-nagykun-szolnok/kultura/egy-eletre-szol-712477/>

Ő is közénk tartozik

Interjú Szitka Péterrel

2013 nyarán a rekkenő hőséget aki csak tehetette, a vízparton vagy a vízben próbálta elviselhetőbbé tenni. Mi, szenciek is. Kijártunk a bágerra. A tó 30 fokos vize a 40 fokos forráságban nem tudott felfrissíteni. Bérelt helyünk volt az ötösön. Mindennap találkoztunk, délután háromkor. Ki biciklivel jött, ki korcsolyával. Volt, aki gyalog. Peti motorral járt. Egy gyönyörű zöld Kawasakival. Egyik délután szokatlan csönd fogadott. A többiek szótlanul ültek a parton. Előd törte meg a csendet. Peti karambolozott. Kórházban van. Az állapota súlyos.

Egy kávézóban ülünk Petivel. Fölvillan előttem a balesete előtti utolsó találkozásunk képe. Ahogy föl pattan a motorjára, és elköszön: sziasztok, csajok. Most tolószékben ül. Gombóc van a torkomban meg a gyomromban, nem tudom, mi az, amit az illendőség és a jó ízlés határain belül kérdezhettek tőle. A szituációt ő oldja.

Nyugodtan kérdezz bármit. Az emberek sok mindent meg szeretnének tudni arról, milyen kerekesszékekben élni, de nem mernek kérdezni.

Hogyan történt a baleset?

A barátomnál, Szilárdnál voltam. Anyukája marasztalt, de siettem haza. Meg akartam előzni egy autót, a mögöttem jövő kocsi meg nem vette észre. Hátulról nekem jött, leröpültem a motorról, fejjel egy házfalnak. Ezután mentő, rendőrség, kórház, egyik műtét a másik után, egyik diagnózis a másik után, mint egy rémálom. A kórházból rehabilitáció, az sem volt leányálom.

Három év távlatából hogyan gondolsz vissza erre az időszakra?

Egy év száznak tűnt. Lelassult az idő. Olyan gyenge voltam, hogy a kiskanalat sem bírtam el. Semmit nem tudtam csinálni, csak feküdtem. Volt időm gondolkodni. A barátaim bejártak a kórházba. Ez sokat jelentett. Erőt adott. Éreztem, fontos vagyok számukra. Az osztályon, ahol feküdtem, egy srác öngyilkosságot kísérelt meg. Kiugrott az ablakon. Túlélte. Ekkor tudatosult bennem, én ilyent sohasem tennék. Az élet osztja a lapokat, játszanunk kell velük. Ha nincs meg a kilenc, nem kérhetünk új osztást.

Említetted a barátaidat. Osztod azt a mondást, hogy bajban tudod meg, ki az igazi barát?

Teljesen. A barátnőm nem volt igazi. Öt évig voltunk együtt, de röviddel a balesetem után elhagyott. Nem mondta ki, miért, de nyilvánvaló volt.

A barátaid mellett a családtagjaid is rendszeresen látogattak. Milyen hatással volt rájuk, a viszonyotokra a történetek?

Talán legmélyebben apukámat érintette. Rá hárult otthonunk akadálymentesítése is. Testvérem, aki akkor kétéves volt, természetesen viszonyul a mozgássérült vagy bármilyen fogyatékkal élő emberekhez. A rehabilitációs intézetben nem okozott számára problémát beszélgetni a társaimmal.

Ahol nincs a családban példa, ott az emberekben gátlás van, ha egy tolószékes emberrel kell beszélgetniük?

Igen. Szinte mindenkinél. Amikor egy év kihagyás után visszamentem az iskolába, akkor sem a diákok, sem a tanárok nem tudták, hogyan viszonyuljanak hozzám. Kivéve azokat a barátaimat, akik rendszeresen látogattak. Voltak olyanok, akiknek könnycsepp csillogott a szemükben, elfordultak, hogy ne vegyem észre. Nem tudtak odajönni és kezét fogni, vagy adni egy puszit, mint azelőtt. Mindenki tekintetében sajnálkozás volt, amit elfogadok, de nem szeretek.

Később változott a helyzet?

Diáktársaim közvetlenebbek lettek, a tanáraink elnézőbbek. De ami nem változott, az a »tudom, mit érzel...«. Egészséges ember ezt soha nem tudja átérezni. És nem is akarja. Hiszen miért élnénk, éreznénk át egy szörnyűséget, ha nem muszáj?

A tanuláshoz való viszonyodat mennyiben változtatta meg a baleset és a kihagyott év?

Ha ez nem történik, akkor nem jártam volna főiskolára, az érettségi után dolgoztam volna, valószínűleg épp Olaszországban szednék almát.

A fizikai megterhelés soha nem okozott problémát. Rendszeresen jártál tornaterembe, most is.

A testépítés az életem szerves része. Sokat segített a visszailleszkedésben és önmagam újbóli megtalálásában. Komolyan veszem, versenyre is készülök. Mindezt nem tudnám kivitelezni, ha az edzőterembe nem olyan emberek járnának, akik bármiben segítenek; tolókocsiban tornázni teljesen más.

Gondolom, nem a fitnesszterem volt az első hely, ahol elkezdted a visszaszocializálódást.

Tényleg nem. Mikor már ülni tudtam a tolószékben, és ha nem is hosszú távon, de hajtottam, a barátaim többször elvittek diszkóba.

Szinte teljesen önálló vagy, iskolába jársz, autót vezetsz, sok helyen megfordulsz. Mi a tapasztalatod? Az épületek és a közlekedés tervezői mennyire gondolnak a mozgáskorlátozottakra?

A törvényhozók, építészek és a tömegközlekedés megtervezői úgy gondolják, kevés kerekesszékes ember van. Ez lehet az egyik oka, hogy nincsen kellőképpen megoldva az akadálymentesítés. Sok mozgássérült-illetelmhely ajtaja túl szűk, kevés a feljáró, a számukra kijelölt parkolóban igazolvány nélküliek vannak vagy igazolvánnyal rendelkező egészséges emberek. Az autóbuszoknak a fele alkalmas tolókocsis felszállásra, de a buszok sokszor távolabb állnak meg a járdától, így az alacsony lépcső elveszti funkcióját. Talán emiatt is sok mozgássérült évek óta nem mozdul ki a falujából. De lehet, más miatt.

Mit üzennél azoknak, akik nem találják a kiutat, nem mernek belevágni semmibe, csak otthon ülnek?

Hogy ne féljenek. Azért, mert a lábunk nem úgy működik, ahogyan kellene, még ugyanolyan emberek vagyunk, mint mások. Menni kell előre, ez az egyetlen járható út. Bízni kell a jövőben, függetlenül attól, hogy két lábon vagy két keréken jár-e.

forrás: <http://vasarnap.ujso.com/2017/03/03/o-is-kozenk-tartozik>

VIDEÓ HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK

www.meosz.hu

Videóink rovatában